

31990L0429

18.8.1990

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 224/62

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG**z dnia 26 czerwca 1990 r.****ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie**

(90/429/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji (1),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego (2),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (3),

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy odnoszące się do problemów sanitarnych bydła i trzody chlewnej będących przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG (4) zmieniona ostatnio dyrektywą 89/360/EWG (5), także dyrektywa 72/462/EWG (6) zmieniona ostatnio dyrektywą 89/227/EWG (7) zawiera przepisy odnoszące się do problemów kontroli weterynaryjnej napotykanym przy imporcie bydła i trzody chlewnej z państw trzecich;

wyżej wymienione przepisy zapewniają w handlu w obrębie Wspólnoty Europejskiej i w przywozie do Wspólnoty Europejskiej bydła i trzody chlewnej, że kraj pochodzenia gwarantuje spełnienie kryteriów sanitarnych zwierząt, tak aby skutecznie wyeliminować ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, niemniej jednak pewne ryzyko rozprzestrzenienia się takiej choroby istnieje w przypadku handlu nasieniem;

w związku z polityką Wspólnoty ujednolicania krajowych przepisów sanitarnych, regulujących handel zwierzętami i produktami zwierzęcymi w obrębie Wspólnoty Europejskiej jest obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu obrotu nasieniem w ramach Wspólnoty i przywozu do Wspólnoty;

w związku z obrotem nasieniem w obrębie Wspólnoty Państw Członkowskie, w którym nasienie jest pozyskiwane, ma obowiązek zagwarantowania, aby takie nasienie zostało pozyskane i

poddane obróbce w stacjach unasienniania zatwierdzonych i nadzorowanych, zostało pozyskane od zwierząt, których stan zdrowia eliminuje ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, zostało pozyskane, poddane obróbce, magazynowane i transportowane zgodnie z zasadami, które zabezpieczają jego stan sanitarny, a w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo sanitarne potwierdzające spełnienie tego obowiązku;

różnorodna polityka dotycząca szczepień przeciwko pewnym chorobom, stosowana we Wspólnocie, usprawiedliwia utrzymanie ograniczonych w czasie ustępstw, upoważniających Państwa Członkowskie, w zakresie pewnych chorób, do wymagania dodatkowego zabezpieczenia przeciwko tym chorobom;

w związku z importem nasienia do Wspólnoty z państw trzecich należy utworzyć listę państw trzecich, biorąc pod uwagę kryteria sanitarne odnośnie do zwierząt, niezależnie od takiej listy Państwo Członkowskie powinno zezwalać na import nasienia jedynie z punktów pobierania nasienia, które odpowiadają określonym normom i które są oficjalnie nadzorowane, ponadto w stosunku do państw z takiej listy należy ustalić specyficzne warunki sanitarne zwierząt uwzględniając okoliczności, w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu;

należy rozszerzyć zasady i procedury kontroli ustalone w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej w handlu w obrębie Wspólnoty mającej na celu utworzenia rynku wewnętrznego (8), w takim stopniu, aby obejmowały niniejszą dyrektywę;

aby zapobiec przenoszeniu pewnych chorób zakaźnych, kontrola przywozowa powinna być dokonywana w momencie przybycia przesyłki z nasieniem na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przesyłek tranzytowych;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo podjęcia środków awaryjnych w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, niebezpieczeństwa związane z takimi chorobami i środki obronne, których wymagają winny być oceniane w ten sam sposób w całej Wspólnocie, należy w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego stworzyć procedurę awaryjną Wspólnoty według, której podejmowane byłyby niezbędne przedsięwzięcia;

(1) Dz.U. C 267 z 6.10.1983, str. 5.

(2) Dz.U. C 342 z 19.12.1983, str. 11.

(3) Dz.U. C 140 z 28.5.1984, str. 6.

(4) Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.

(5) Dz.U. L 153 z 6.6.1989, str. 29.

(6) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.

(7) Dz.U. L 93 z 6.4.1989, str. 25.

(8) Dz.U. L 395 z 31.12.1989, str. 13.

należy powierzyć Komisji podjęcie kroków zmierzających do wprowadzenia w czyn niniejszej dyrektywy, należy ustanowić procedurę do ścisłej i efektywnej współpracy między Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie dotyczy handlu nasieniem uzyskanym przed datą zobowiązującą Państwa Członkowskie do jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustala warunki sanitarne dla zwierząt mające zastosowanie w obrocie towarowym w obrębie Wspólnoty i w przywozie z państw trzecich nasienia trzody chlewnej.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy, w razie konieczności mają zastosowanie definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 72/462/EWG, 80/407/EWG ⁽¹⁾ i 90/425/EWG ⁽²⁾.

Ponadto „nasienie” oznacza niezmieniony lub spreparowany lub rozcieńczony ejakulat knura.

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrz Wspólnoty

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby do obrotu przeznaczać jedynie nasienie spełniające następujące warunki ogólne:

- a) nasienie przeznaczone do sztucznego zapłodnienia musi zostać pozyskane i poddane obróbce w punkcie pobierania nasienia zatwierdzonym pod względem zdrowotności zwierząt przeznaczonych do obrotu towarowego w obrębie Wspólnoty zgodnie z art. 5 ust. 1;
- b) nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt trzody chlewnej, których stan sanitarny jest zgodny z załącznikiem B;
- c) nasienie musi zostać pozyskane, poddane obróbce, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikami A i C.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

Artykuł 4

1. Do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie, w których wszystkie punkty pobierania nasienia gromadzą tylko zwierzęta nie szczepione przeciwko chorobie Aujuszkę'ego, posiadające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujuszkę'ego, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy:

- mogą odmówić wprowadzenia na ich terytorium nasienia pochodzącego z punktu pobierania nasienia nie posiadającego tego samego statutu,
- nie mogą zakazać przyjęcia nasienia pochodzącego od knurów szczepionych w punktach pobierania nasienia szczepionką delecyjną GI, pod warunkiem, że:
 - szczepienie to nie było przeprowadzone na knurach seronegatywnych z punktu widzenia wirusa choroby Aujuszkę'ego,
 - badania serologiczne przeprowadzone najwcześniej w trzy tygodnie po szczepieniu nie wykazuje obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby.

W tym przypadku próbka nasienia z każdego dziennego pozyskiwania przeznaczonego do wymiany może zostać poddana badaniu na obecność wirusa w zatwierdzonym laboratorium Państwa Członkowskiego, dla którego przeznaczona jest przesyłka.

Przepisy niniejszego ustępu wchodzi w życie nie wcześniej, niż gdy Komisja, działająca według procedury przewidzianej w art. 18, nie później niż dnia 1 lipca 1991 r., ustali protokoły dotyczące testów używanych w tych badaniach, uwzględniając opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności w zakresie częstości przeprowadzania w punktach, testów na obecność wirusa, jak i skuteczności i pewności szczepionki delecyjnej GI.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, można zdecydować o rozciągnięciu przepisów ust. 1 do części terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli wszystkie punkty pobierania nasienia w tej części terytorium gromadzą wyłącznie zwierzęta dające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujuszkę'ego.

3. Przed dniem 31 grudnia 1992 r. Rada zweryfikuje niniejszy artykuł w oparciu o raport Komisji, uzupełniony o ewentualne propozycje.

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego znajduje się punkt pobierania nasienia zapewnia, aby autoryzacja wymieniona w art. 3 lit. a) była udzielona tylko w przypadku spełnienia warunków załącznika A i respektowała inne przepisy niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie zapewnia również, aby urzędowa kontrola weterynaryjna nadzorowała przestrzeganie tych przepisów. Jeżeli przepisy nie są przestrzegane, urzędowy lekarz weterynarii wnioskuje o odebranie autoryzacji.

2. Wszystkie zatwierdzone punkty pobierania nasienia są rejestrowane i każdy z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej. Każde Państwo Członkowskie przesyła innym Państwom Członkowskim oraz Komisji listę punktów pobierania nasienia i ich numerów rejestracji weterynaryjnej, a także zawiadamia o utracie autoryzacji.

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka z nasieniem posiadała świadectwo weterynaryjne wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, w którym nasienie pozyskano, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku D.

Świadectwo musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym nasienie pozyskano i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone;
- b) w oryginale towarzyszyć przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;
- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone może, poza środkami przewidzianymi w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG, podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia pochodzącego tylko z tych państw trzecich, które znajdują się na liście opracowanej według procedury przewidzianej w art. 19. Lista ta może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

2. Podejmując decyzję, czy jakieś państwo trzecie może być wpisane na listę przedstawioną w ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- a) stan zdrowotny trzody, innych zwierząt domowych i pogłowa zwierząt dzikich w tym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem chorób egzotycznych, oraz stan sanitarny środowiska tego kraju, mogące narazić zdrowie całości pogłowa w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość przekazywania przez ten kraj informacji dotyczących występowania na jego terenie chorób zakaźnych zwierząt przenoszonych przez nasienie, szczególnie chorób wymienionych w listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- c) istniejące w tym kraju przepisy dotyczące zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych tego kraju i środki jakimi one dysponują;
- e) organizację i stosowanie środków zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;
- f) gwarancje, jakie może dać ten kraj w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.

3. Lista wymieniona w ust. 1 i wszystkie zmiany do niej są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 8

1. Stosownie do procedury ustalonej w art. 19, powstaje lista punktów pobierania nasienia, z których Państwa Członkowskie mogą zezwalać na import nasienia pochodzącego z państw trzecich. Lista ta może być zmieniana lub uzupełniana według tej samej procedury.

2. Podejmując decyzję, czy dany punkt pobierania nasienia znajdujący się w państwie trzecim może znaleźć się na liście wymienionej w ust. 1, należy szczególnie wziąć pod uwagę sprawowaną kontrolę weterynaryjną i nadzór, jakiemu podlegają punkty pobierania nasienia w państwie trzecim.

3. Punkt pobierania nasienia może zostać wpisany na listę wymienioną w ust. 1 tylko wtedy, gdy:

- a) znajduje się w jednym z państw znajdujących się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1;
- b) spełnia wymogi rozdziałów I i II załącznika A;
- c) uzyskał urzędowe pozwolenie służb weterynaryjnych danego państwa trzeciego na eksport do Wspólnoty;
- d) znajduje się pod nadzorem lekarza weterynarii danego państwa trzeciego;
- e) jest poddawany kontrolom urzędowego lekarza weterynarii danego państwa trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 9

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed pozyskaniem nasienia, przebywały na terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie nie mogą, bez naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolić na przywóz nasienia z państwa trzeciego znajdującego się na liście, dopóki nasienie nie spełnia warunków inspekcji sanitarnej określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, dotyczącą przywozu nasienia z tego państwa.

Przyjmując wymagania wymienione w akapicie pierwszym, bierze się pod uwagę:

- a) sytuację zdrowotną w strefie otaczającej punkt pobierania nasienia, ze szczególnym uwzględnieniem chorób wymienionych na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;
- b) stan zdrowotny trzody zgromadzonej w punkcie pobierania nasienia oraz wymagania dotyczące badań;
- c) stan zdrowotny dawcy i wymagania dotyczące do badań;
- d) wymagania dotyczące badań nasienia.

3. Podstawą do ustalenia stanu sanitarnego zwierząt są normy określone w rozdziale II i właściwych załącznikach. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, rozpatrując poszczególne przypadki można odstąpić od powyższych warunków, jeżeli zainteresowane państwo trzecie przedłoży podobne gwarancje sanitarne odnośnie do zwierząt, uznane za, co najmniej równoważne.

4. Stosuje się art. 4.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia tylko za okazaniem świadectwa weterynaryjnego wystawionego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym nasienie zostało pozyskane:

Świadectwo to musi:

- a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym jest przeprowadzana kontrola przywózowa wymieniona w art. 11;
- b) w oryginale towarzyszyć nasieniu do jego miejsca przeznaczenia;
- c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;
- d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Świadectwo weterynaryjne musi być zgodne z wzorem wystawionym według procedury przewidzianej art. 19.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka nasienia przybywająca na terytorium celne Wspólnoty była poddana kontroli przed wprowadzeniem do wolnego obrotu lub procedurze celnej i muszą uniemożliwić wprowadzenie nasienia na teren Wspólnoty, jeśli kontrola przywozu przy wjeździe wykaże, że:

- nasienie nie pochodzi z terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wystawionej zgodnie z art. 7 ust. 1,
- nasienie nie pochodzi ze punktu pobierania nasienia, znajdującego się na liście wymienionej w art. 8 ust. 1,
- nasienie pochodzi z terytorium państwa trzeciego, z którego przywóz nasienia jest zabroniony zgodnie z art. 15 ust. 2,
- świadectwo weterynaryjne towarzyszące nasieniu nie odpowiada warunkom przewidzianym i zaleconym dostosowania w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przesyłek z nasieniem wchodzących na terytorium celne Wspólnoty i podległych tranzytowym przepisom celnym dla przesyłek, których miejsce przeznaczenie położone jest poza wymienionym terytorium.

Jednakże stosuje się go w przypadku gdy tranzyt podczas transportu przez terytorium Wspólnoty zostaje przerwany.

2. Państwo Członkowskie, dla którego przesyłka nasienia jest przeznaczona może podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

3. Jeśli wprowadzenie nasienia zostało zabronione z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 i 2 i jeśli wywożące państwo trzecie nie zezwoli na powrotny przywóz w ciągu 30 dni w przypadku nasienia mrożonego, lub natychmiast w przypadku nasienia świeżego, właściwe władze weterynaryjne Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone mogą nakazać jego zniszczenie.

Artykuł 12

Każda przesyłka nasienia, której wprowadzenie na teren Wspólnoty zostało dozwolone przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli wymienionej w art. 11 ust. 1, musi posiadać, w przypadku skierowania jej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, oryginalne świadectwo lub jego odpis poświadczające w obu przypadkach przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę przeprowadzoną zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

W przypadku podjęcia decyzji o zniszczeniu przesyłki stosownie do art. 11 ust. 3, wszelkie koszty z tym związane ponosi nadawca, odbiorca lub ich pełnomocnik, bez żadnego odszkodowania ze strony państwa.

ROZDZIAŁ IV

Środki ostrożności i kontroli

Artykuł 14

Zasady przewidziane przez dyrektywę 90/425/EWG mają zastosowanie szczególnie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, organizację i nadzór kontroli sprawowaną przez Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone.

Artykuł 15

1. Środki ostrożności przewidziane w art. 10 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie do obrotu w obrębie Wspólnoty.

2. Jeżeli w państwie trzecim pojawia się lub rozwija choroba zakaźna zwierząt mogąca przenosić się za pośrednictwem nasienia i stwarza niebezpieczeństwo dla żywego inwentarza w Państwie Członkowskim albo istnieje inny usprawiedliwiony powód związany ze zdrowiem zwierząt, Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone, bez naruszenia przepisów art. 8, 9 i 10 zabrania przywozu nasienia bezpośredniego lub za pośrednictwem innego Państwa Członkowskiego, z całego terytorium państwa trzeciego lub jego części.

Państwa Członkowskie muszą natychmiast powiadomić inne Państwa Członkowskie oraz Komisję o środkach zastosowanych i odwołanych na podstawie przepisów akapitu pierwszego, podając powody takiego działania.

Według procedury przewidzianej w art. 18, można podjąć decyzję, że zastosowane środki muszą zostać zmienione, szczególnie w celu ich koordynacji ze środkami zastosowanymi przez inne Państwa Członkowskie lub, że zastosowane środki muszą zostać odwołane.

Jeżeli występuje sytuacja wymieniona w akapicie pierwszym i jeżeli okaże się koniecznym, aby inne Państwa Członkowskie również zastosowały środki tam wymienione, zmienione, jeżeli to konieczne, zgodnie z akapitem trzecim, podejmuje się właściwe kroki według procedury ustalonej w art. 18.

Zezwolenie na powrotny przywóz z danego państwa trzeciego jest udzielane według procedury ustalonej w art. 18.

Artykuł 16

1. Eksperti weterynaryjni Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i państw trzecich, przeprowadzać na miejscu kontrole tak długo, jak jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, na terenie, którego dokonywana jest kontrola, służy ekspertom wszelką pomocą w wykonywaniu przez nich ich obowiązków. Komisja informuje dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane o wynikach kontroli.

Dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane podejmuje wszelkie działania, które mogą okazać się niezbędne ze względu na wynik kontroli. Jeżeli państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, nie podejmuje takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny odwołać się do przepisów akapitu trzeciego art. 6 ust. 2 i art. 5.

2. Ogólne przepisy wykonawcze do tego artykułu, szczególnie dotyczące częstości i metod przeprowadzania kontroli wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 celem dostosowania ich do postępu technicznego.

Artykuł 18

1. W przypadku stosowania procedury określonej w niniejszym artykule, sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane, z inicjatywy przewodniczącego lub na żądanie Państwa Członkowskiego, przez Stały Komitet Weterynaryjny zwany dalej „Komitetem”, powołany decyzją 68/361/EWG ⁽¹⁾.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważne zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet przekazuje opinię dotyczącą projektu w terminie, który przewodniczący ustala w zależności od pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje je i bezzwłocznie stosuje. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku takiej opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie propozycję dotyczącą środków, które mają być przyjęte. Rada przyjmuje te środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie trzech miesięcy, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja

⁽¹⁾ Dz.U. L 225 z 18.10.1968, str. 23.

przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba że Rada zwykłą większością głosów odrzuciła te środki.

Artykuł 19

1. W przypadku stosowania procedury określonej w niniejszym artykule, sprawy są bezzwłocznie rozpatrywane przez Komitet, z inicjatywy przewodniczącego lub na żądanie Państwa Członkowskiego.

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważone zgodnie z postanowieniami art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie głosuje.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet przekazuje opinię dotyczącą tych środków w ciągu dwóch dni. Opinia jest przyjmowana większością 54 głosów.

4. Jeżeli środki są zgodne z opinią Komitetu, Komisja przyjmuje je i bezzwłocznie stosuje. Jeżeli są one niezgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku takiej opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie propozycję dotyczącą środków, które mają być przyjęte. Rada przyjmuje te środki kwalifikowaną większością głosów.

Jeżeli po upływie 15 dni, licząc od daty przedłożenia sprawy Radzie, Rada nie przyjmuje żadnych środków, Komisja przyjmuje proponowane środki i natychmiast je stosuje, chyba że Rada zwykłą większością głosów odrzuciła te środki.

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nasienia pozyskanego i poddanego obróbce w jednym z Państw Członkowskich przed dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Do daty wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 8, 9 i 10 Państwa Członkowskie nie stosują do importu nasienia pochodzącego z krajów trzecich warunków bardziej korzystnych niż te, które wynikają ze stosowania przepisów rozdziału II.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 czerwca 1990 r.

W imieniu Rady

M. O'KENNEDY

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki zatwierdzania punktu pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

- a) być pod ciągłym nadzorem lekarza weterynarii punktu;
- b) posiadać co najmniej
 - i) pomieszczenia dla zwierząt z możliwością ich izolacji;
 - ii) możliwość pozyskiwania nasienia włącznie z osobnym pomieszczeniem przeznaczonym do mycia, dezynfekcji lub sterylizacji narzędzi;
 - iii) pomieszczenie do obróbki nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
 - iv) pomieszczenie do przechowywania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;
- c) być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby kontakt ze zwierzętami z zewnątrz był niemożliwy;
- d) być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pozyskiwania nasienia, jego obróbki i przechowywania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;
- e) posiadać dla odizolowanych zwierząt, osobne instalacje nie połączone bezpośrednio z normalnymi instalacjami;
- f) być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest pozyskiwane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest przechowywane.

ROZDZIAŁ II

Warunki dotyczące nadzoru punktu pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

- a) być nadzorowane w taki sposób, aby gromadziły wyłącznie męskie osobniki gatunku, którego nasiennie jest pozyskiwane;
- b) być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w punkcie, podając szczegóły odnośnie do rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia, a również, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;
- c) być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków autoryzacji i nadzoru;
- d) być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających punkt musi być wymagane stosowanie zaleceń wydanych przez lekarza weterynarii punktu;
- e) zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio przeszkolony w zakresie technik dezynfekcji i higieny ograniczających rozprzestrzenianie się chorób;
- f) być nadzorowane w sposób gwarantujący, że:
 - i) w punktach zatwierdzonych poddawane jest obróbce i przechowywane jedynie nasienie pozyskane w punkcie zatwierdzonym, które nie weszło w kontakt z żadną inną partią nasienia;
 - ii) pozyskiwanie, obróbka i przechowywanie nasienia odbywa się wyłącznie w oddzielnych, do tego przeznaczonych, pomieszczeniach z zachowaniem bezwzględnej higieny;
 - iii) wszystkie narzędzia mające kontakt z nasieniem lub zwierzęciem dawcą podczas pozyskiwania i obróbki są dokładnie dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem;
 - iv) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas obróbki nasienia, w tym preparaty lub środki rozcieńczające, pochodzą ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane takim zabiegom przed użyciem, że takie zagrożenie jest wykluczone;

- v) pojemniki do przechowywania i pojemniki do transportu są właściwie dezynfekowane lub sterylizowane przez każdorazowym rozpoczęciem napełniania;
 - vi) użyty preparat do zamrażania nie był przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;
 - vii) każda partia pozyskanego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne porcje jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pozyskania nasienia, rasy, numeru identyfikacyjnego zwierzęcia dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny punktu, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania ustala procedura przewidziana w art. 19.
-

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowania zwierząt do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia

1. Wszystkie knury przyjęte do punktu pobierania nasienia muszą:
 - a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ państwa członkowskiego, i w których przebywają się tylko knury w co najmniej jednakowym stanie zdrowotnym;
 - b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:
 - i) urzędowo wolnych od klasycznego pomoru trzody chlewnej;
 - ii) wolnych od brucelozy;
 - iii) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciw pryszczycy;
 - iv) w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujuszkę'ego;
 - v) których nie obejmuje jakiegokolwiek zakaz w związku z wymaganiami dyrektywy 64/432/EWG odnośnie do afrykańskiego pomoru trzody chlewnej, zapalenia pęcherzykowego trzody chlewnej, choroby cieszyńskiej i pryszczycy.Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie sanitarnym;
 - c) przed okresem kwarantanny wymienionej w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C dyrektywy 64/432/EWG dotyczącego brucelozy;
 - ii) — seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej,
— testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku trzody chlewnej szczepionej szczepionką delecyjną GI,
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.Właściwe organy mogą zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30-dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. d).
 - d) w okresie co najmniej 30-dniowej kwarantanny wymienionej w lit. a) zostały poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) seroaglutynacji zgodnie z procedurą wymienioną w załączniku C dyrektywy 64/432/EWG i wykazującemu miano na brucelozę niższe niż 30 IU aglutynatu na mililitr i próbie wiązania dopełniacza wykazującej miano na brucelozę niższe niż 20 jednostek EWG na mililitr (20 jednostek ICFT) w przypadku zwierząt pochodzących ze stad wolnych od brucelozy;
 - ii) — seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionych świń,
— testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI;
 - iii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iv) mikroskopowemu testowi aglutynacji na obecność serowarów leptospiroz (wirusy pomona, gryptotyphosa, tarassovi, hardjo, bratislava i ballum serum) lub były leczone przeciwko leptospirozie w postaci dwóch iniekcji streptomycyny w odstępie 14-dniowym w dawce 25 mg na kg żywej wagi.

Nie naruszając przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy i pomoru trzody chlewnej, jeżeli jakiegokolwiek z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do punktu pobierania nasienia zgodnie z niniejszym załącznikiem.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzone w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3. Zwierzęta mogą być przyjęte do punktu pobierania nasienia tylko za specjalnym zezwoleniem lekarza weterynarii punktu. Wszystkie ruchy zwierząt, zarówno przyjęcia jak i usunięcia muszą być rejestrowane.
4. Żadne ze zwierząt przyjętych do punktu pobierania nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; wszystkie zwierzęta muszą, nie naruszając ust. 5, przybyć z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki, urzędowo spełnia następujące warunki:
 - a) jest położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów, w którym w okresie co najmniej 30 dni nie zanotowano żadnego przypadku pryszczycy lub pomoru trzody chlewnej;
 - b) nie zanotowano od co najmniej trzech miesięcy pryszczycy lub brucelozy;
 - c) nie zanotowano od co najmniej 30 dni choroby Aujuszkzy'ego i tych chorób trzody chlewnej, których zgłoszenie jest obowiązkowe zgodnie z załącznikiem E do dyrektywy 64/432/EWG.
5. Jeżeli warunki ustalone w ust. 4 są spełnione i rutynowe testy wymienione w rozdziale II zostały przeprowadzone podczas poprzedzających 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednego zatwierdzonego punktu pobierania nasienia do drugiego, o tym samym statusie sanitarnym bez okresu kwarantanny i bez przeprowadzania testów, pod warunkiem, że przeniesienie jest bezpośrednie. Dane zwierzę nie może wejść w kontakt pośredni lub bezpośredni ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie sanitarnym, a użyty środek transportu powinien być uprzednio zdezynfekowany. Jeśli przeniesienie z jednego punktu pobierania nasienia do drugiego odbywa się między Państwami Członkowskimi, stosuje się dyrektywę 64/432/EWG.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe testy obowiązkowe dla knurów przebywających w zatwierdzonych punktach pobierania nasienia

1. Wszystkie knury trzymane w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia opuszczając punkt muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:
 - i) — seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych w przypadku nie szczepionej trzody chlewnej,
— testowi ELISA dla antygenów GI, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną GI,
 - ii) do czasu wprowadzenia wspólnej w obrębie EWG polityki walki z pryszczycą, testowi ELISA na pryszczycę;
 - iii) próbie wiązania dopełniacza zgodnie z załącznikiem C do dyrektywy 64/432/EWG;
 - iv) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru trzody chlewnej.

Dodatkowo knury trzymane w punkcie pobierania nasienia dłużej niż 12 miesięcy muszą być poddane testom wymienionym w pkt i) i pkt iii) nie później, niż 18 miesięcy po ich przyjęciu.

2. Wszystkie testy muszą być przeprowadzane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.
3. Nie naruszając przepisów mających zastosowanie przypadku wykrycia pryszczycy lub pomoru, jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie od niego pozyskane, od czasu ostatniego ujemnego wyniku nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty.

Nasienie pozyskane w punkcie od wszystkich innych zwierząt w punkcie od dnia wykonania testu z wynikiem pozytywnym jest przechowywane w osobnym magazynie i nie może być przedmiotem handlu w obrębie Wspólnoty do czasu, gdy zostanie przywrócony stan sanitarny punktu.

ZAŁĄCZNIK C

Warunki jakie musi spełniać nasienie pozyskane w punkcie pobierania nasienia przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które:
 - a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pozyskiwania nasienia;
 - b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy;
 - c) spełniają wymagania rozdziału I załącznik B;
 - d) nie zezwala się na krycie naturalne;
 - e) są trzymane w punktach pobierania nasienia, w których nie wystąpiły przypadki pryszczycy od co najmniej 3 miesięcy przed wysyłką nasienia i są położone w środku obszaru o promieniu 10 kilometrów w którym od co najmniej 30 dni nie zanotowano przypadku pryszczycy; co więcej punkty nie mogą być położone w zakazanej strefie określonej przepisami dyrektywy dotyczącej chorób zakaźnych trzody chlewnej;
 - f) były trzymane w punktach pobierania nasienia, w których nie wystąpiły, w okresie 30 dni bezpośrednio przed pozyskaniem, przypadki chorób świń podlegających obowiązkowemu zgłoszeniu zgodnie z załącznikiem E dyrektywy 64/432/EWG ani choroby Aujeszky'ego.

2. Do nasienia, po ostatecznym rozcieńczeniu, musi być dodana mieszanina antybiotyków skutecznych w szczególności przeciwko leptospirozie i mykoplazmie. Mieszanina musi mieć efekt co najmniej równoważny następującym roztworom:

nie mniej niż: 500 IU/ml streptomycyny
 500 IU/ml penicyliny
 150 IU/ml linkomycyny
 300 IU/ml spektynomycyny

Niezwłocznie po dodaniu antybiotyków rozcieńczone nasienie musi być konserwowane w temperaturze przynajmniej + 15 °C przez okres nie krótszy niż 45 minut.

3. Nasienie przeznaczone do obrotu wewnątrz Wspólnoty musi:
 - i) być przechowywane przed wysyłką jak ustalono w rozdziale I i II załącznika A;
 - ii) być transportowane do Państwa Członkowskiego, dla którego jest przeznaczone w pojemnikach., które zostały umyte i dezynfekowane lub sterylizowane przed użyciem i które zostały zapieczętowane przed wysyłką z zatwierdzonych pomieszczeń magazynowych.

ZAŁĄCZNIK D

1. Nadawca (pełna nazwa/nazwisko i adres)		ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT	
		Nr	ORYGINAŁ
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres)		2. Państwo Członkowskie pobrania	
Uwagi: a) Musi być wystawione oddzielne świadectwo na każdą wysyłkę nasienia; b) Oryginał niniejszego świadectwa musi towarzyszyć przesyłce aż do miejsca przeznaczenia		4. Właściwa władza	
6. Miejsce załadunku		5. Właściwa władza lokalna:	
8. Środki transportu			
9. Miejsce i Państwo Członkowskie przeznaczenia		7. Nazwa i adres punktu pobierania nasienia	
11. Numer oraz znak kod-oznakowanie pojemnika na nasienie		10. Numer rejestracyjny punktu pobierania nasienia	
12. Identyfikacja nasienia:			
a) Liczba dawek		b) Data(y) pobrania	
d) Identyfikacja dawców		c) Rasa	
13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, potwierdzam, że:			
a) nasienie opisane powyżej było pobrane, przetworzone i przechowywane w warunkach, które odpowiadają normom określonym w dyrektywie 90/429/EWG;			
b) nasienie opisane powyżej pobrano od knurów:			
i) w punkcie skupu zwierząt niezaszczepionych przeciwko chorobie Aujeszkiego oraz u których stwierdzono negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkiego u świń, zgodnie z przepisami dyrektywy 90/429/EWG ⁽¹⁾ ,			
lub			
ii) w ośrodku, w którym niektóre lub wszystkie knury poddano szczepieniu przeciwko chorobie Aujeszkiego przy użyciu szczepionki delecyjnej GI; knury te uznano za seronegatywne w odniesieniu do choroby Aujeszkiego przed szczepieniem i poddano je dalszym badaniom serologicznym, które nie ujawniły obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby; oraz, w takim przypadku, nasienie z każdej partii poddano w laboratorium ⁽²⁾ testowi na wyizolowanie wirusa choroby Aujeszkiego, z wynikiem negatywnym ⁽¹⁾ ;			
c) nasienie opisane powyżej zostało wysłane do miejsca załadunku w zapieczętowanym pojemniku zgodnie z warunkami wymaganymi w dyrektywie 90/429/EWG.			
		Sporządzono w.....,	
		Podpis	
		Nazwisko oraz funkcja (pismem drukowanym)	
		
		
<p>⁽¹⁾ Skreślić wszelkie niepotrzebne punkty, oznaczone jako i) lub ii).</p> <p>⁽²⁾ Podać nazwę laboratorium stosownie do art. 4 ust. 1 dyrektywy 90/429/EWG</p>			